

[Hoff.]

Forhold, vi stadig væk lever under. Det er specielt dér, man ude i Befolkningen hidtil ikke mener at have Grund til at være fuldt tilfreds. De Foranstaltninger, som efter den højtærede Ministers Oplysninger er blevet truffet her i København i Juli Maaned, synes at være ganske udmærkede, og de Resultater, der opgives for Københavns Vedkommende, giver Grund til en Formodning om, at det nu skulde kunne komme til at gaa betydeligt bedre, og det er der selvfølgelig kun Grund til at være tilfreds med. Det er imidlertid ikke saadan alle Vegne ude i Landet. Nu sagde ganske vist den højtærede Minister, at Ministeriet gjorde sig store Anstrengelser for ogsaa at faa Forbindelse med de forskellige Politimyndigheder ude i Landet og sørge for, at der ikke noget Sted dyngede sig Sager op.

Det er meddelt mig, at der findes en stor Provinsby — for at tage et enkelt Eksempel —, hvor man havde sat Medlemmer af Ordenspolitiet til det, man populært kalder Værnemagersager, hvorimod Folk fra Kriminalpolitiet var sat til de egentlige Forræderisager. Nu er Forræderisagerne i det store og hele forbi, og der er dér i Byen en Styrke paa 25 Mand, som i alt væsentligt er færdig med det vigtigste af det, de har med at gøre, og derfor har god Tid, men Politimesteren kan ikke sætte dem til at have med Værnemagersager at gøre paa Grund af de Kompetencestridigheder, der er mellem Ordenspolitiet og Kriminalpolitiet. Man kan ikke tildele Ordenspolitistyrken nogle Kriminalbetjente, fordi det er under Kriminalpolitiets Værdighed at staa under Ordenspolitiet, og da Ordenspolitiet har begyndt paa Værnemagersagerne, kan man ikke sige, at nu skal Kriminalpolitiet overtage dem. Derfor har man ladet det gaa saadan, at de Folk, som har med Værnemagersagerne at gøre, er ved at synke sammen og blive ødelagt af Overanstrengelse paa Grund af det mægtige Materiale, de skal igennem, medens de andre nu har forholdsvis god Tid. Jeg gaar ud fra, at det er den Slags Forhold, den højtærede Minister nu er ved at sætte ind imod, og det er muligt, at det Forhold, jeg her nævner, allerede er blevet rettet. Det er i saa Fald naturligvis kun godt, for det er de Ting, vi skulde sætte ind imod.

Men det er stadig væk galt med disse Værnemagersager. Jeg vil tillade mig at nævne nu, da Talen er om dette, et enkelt Eksempel. Det drejer sig om et Firma i Esbjerg, som har været en af de største Værnemagere i Byen, og som ikke alene har haft

en enorm Produktion for Tyskerne, men som ogsaa har anlagt en meget agressiv Tone over for de danske Myndigheder. Der findes saaledes Breve fra den paagældende Fabrikant til forskellige Prismsyndigheder her i København, hvori han slaar paa, at han ikke kan indlade sig paa at anlægge de Synspunkter for Kalkulationen, som Priskontrolraadet ønsker; hvis man ikke vil bøje sig for hans Mening, saa maa han lade Tyskerne vide, at han ikke kan arbejde for dem, fordi det ikke kan betale sig, og derfor vil han meget henstille, at Prismsyndighederne retter sig efter hans Ønsker; ellers vil han, som sagt, spille Værnemagten ud imod dem. Denne Mand er der ikke anlagt nogen Sag imod. Politiet har samlet Materiale, men længere er Sagen ikke kommet. Saa vidt jeg ved, er Mandens Konto, der har været spørret et Stykke Tid, oven i Købet igen blevet aabnet. Det er en af de Ting, som for hele den Befolkning i Esbjerg, der kender dette Forhold ud og ind, bevirker, at man siger, at der maa være noget skrupforkert ved hele den Maade, Myndighederne griber disse Sager an paa, naar den vedkommende Fabrikant endnu ikke er blevet sat fast, ikke har faaet Dom og hans Firma ikke er blevet sat under Administration, men tværtimod nu kan arbejde videre som altid før.

Dette er kun et Eksempel. Jeg nævner det blot for at give Indtryk af, hvad det er, der bevirker, at man trods den Tillid, som uden Tvivl hersker ude omkring i Landet til alle de enkelte Medlemmer af vor Politistyrke, alligevel ikke er helt tryk ved den Maade, der bliver arbejdet paa. Paa den anden Side kan jeg ikke forstaa den højtærede Justitsministers Redegørelse anderledes, end at man nu i væsentlig Grad er kommet ind paa at forbedre disse Forhold, saaledes at der er Grund til at se Fremtiden i Møde med noget større, ja, maaske endda betydelig større Tryghed, og hvis det virkelig er saadan, at Værnemagersagerne vil kunne gøres færdige i Løbet af de næste tre Fjerdingaar eller saa, synes jeg, der er god Grund til at være tilfreds med det, forudsat at der ikke er Sager som den, jeg lige her har nævnt, der forsvinder i Mængden, og som af en eller anden Grund aldrig naar frem til Domstolene, for det er selvfølgelig nok til at ødelægge hele den Tillid, som ellers skulde kunne bygges op.

Den højtærede Justitsminister var meget forbavset over, at jeg syntes at have det samme Standpunkt med Hensyn til Kontrollen med Sveriges-Rejsende, som store Dele af Pressen har taget. Jeg vil tillade mig at henlede den højtærede Ministers